

**INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU PREGĂTIREA ȘI
PERFECȚIONAREA AVOCAȚILOR – I.N.P.P.A.**

București, Calea Văcărești nr. 185, sector 4, Tel/fax: 021 33012.96; 021330.12.97
E-mail: office@inppa.ro website: www.inppa.ro

EXAMEN DE ABSOLVIRE
Sesiunea noiembrie 2010

**Chestionar de verificare a
cunoștințelor**

Tip XVIII

(Organizarea și exercitarea profesiei de avocat, Drept penal, Drept procesual penal, Dreptul european al drepturilor omului, Dreptul familiei)

Numele _____

Prenumele _____

Inițiala tatălui _____

Baroul _____

Seria _____

Grupa _____

Instrucțiuni de completare a chestionarului:

Chestionarul conține un număr de 50 de întrebări din materiile de examen stabilite conform Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului de absolvire a I.N.P.P.A., prin Hotărârea nr. 31 din 16 septembrie 2010 a Consiliului de Conducere al I.N.P.P.A.

Fiecărei întrebări îi corespund trei variante de răspuns din care una este corectă.

Citiți cu atenție fiecare întrebare și marcați răspunsurile pe care le considerați corecte prin indicarea variantei de răspuns corespunzătoare. Marcarea variantei corecte se face numai cu pix sau stilou.

Nu se admit ștersături sau corecturi și nici alte modalități de marcarea a răspunsurilor la întrebări.

Exemplu: Răspuns completat corect:

Întrebare: „.....”;

a)	b)	c)
----	----	----

Răspuns:

- 1.** Stagiul de adaptare reglementat pentru dobândirea calității de membru al unui barou din România de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European poate fi efectuat sub îndrumarea:

- a) avocaților români care au o vechime neîntreruptă în profesie de cel puțin 5 ani de la definitivare;
- b) avocaților români definitivți cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o reputație profesională neștirbită;
- c) avocaților români cu capacitate profesională deplină atestați anual de către barouri, pe baza opțiunii acestora și a activității lor profesionale.

a)	b)	c)
----	----	----

2. Avansurile de cheltuieli care se anticipează a fi efectuate de avocat în interesul cauzei clientului:

- a) au întotdeauna același regim ca și bunurile ce aparțin clienților până la momentul în care avocatul va înregistra cheltuiala care să justifice avansul plătit de client în acest scop;
- b) trebuie returnate de către avocat clientului la încetarea contractului de asistență juridică dacă până la momentul respectiv avocatul nu a înregistrat cheltuieli acoperite cu sumele avansate de client în acest scop;
- c) trebuie returnate de către avocat clientului la încetarea contractului de asistență juridică, însă numai în cazul în care avocatul renunță intempestiv la contract.

a)	b)	c)
----	----	----

3. În fața comisiei de disciplină:

- a) refuzul avocatului cercetat disciplinar de a da curs convocării constituie o încălcare a îndatoririlor profesionale și nu împiedică desfășurarea anchetei disciplinare;
- b) sunt convocate în vederea ascultării persoana care a formulat plângerea, precum și orice alte persoane ale căror declarații pot elucida cazul;
- c) lipsa părților regulat citate nu împiedică judecata, instanța disciplinară putându-se pronunța pe baza actelor și a dovezilor administrate în cauză.

a)	b)	c)
----	----	----

4. În sistemul de asigurări sociale al avocaților:

- a) indemnizația pentru creșterea copilului se acordă doar asiguraților care nu au dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului din sistemul public;
- b) în cazul în care asiguratul beneficiază din sistemul public de o indemnizație pentru creșterea copilului în cuantum mai mare decât cel care se acordă în sistemul de asigurări sociale al avocaților, se acordă diferența dintre cele două cuanțumuri;
- c) pot beneficia de indemnizație pentru creșterea copilului doar asigurații care au acumulat minim 10 luni de stagiu de cotizare în ultimul an anterior datei nașterii copilului.

a)	b)	c)
----	----	----

5. Între atribuțiile Departamentului de coordonare a asistenței judiciare se numără:

- a) adoptarea hotărârii de recuperare a cheltuielilor efectuate în cazurile prevăzute de lege;
- b) avizarea deconturilor de cheltuieli și aprobarea plății onorariilor și a celorlalte sume de bani cuvenite avocaților, pe baza referatului întocmit lunar de coordonatorul Serviciului de asistență judiciară;
- c) avizarea rapoartelor avocaților care au acordat asistență judiciară și elaborarea de propuneri pentru remunerarea acestora în limitele cuantumului stabilit prin protocolul încheiat între Ministerul Justiției și U.N.B.R.

a)	b)	c)
----	----	----

6. În exercitarea activității sale, avocatul:

- a) poate în orice împrejurare să comunice autorităților jurisdicționale acte, note sau alte documente, chiar dacă acestea nu au fost comunicate avocatului părții adverse;
- b) nu poate să supună instanțelor judecătorești o propunere de soluționare a cauzei, făcută de partea adversă sau de către avocatul acesteia, fără autorizarea expresă a avocatului părții adverse;
- c) nu poate în nicio împrejurare să pretindă și nici să accepte din partea unui alt avocat sau din partea vreunui terț un onorariu, un comision sau vreo altă compensație pentru faptul că a recomandat un avocat unui client sau că a trimis un client la un avocat.

a)	b)	c)
----	----	----

7. Conform Statutului profesiei de avocat, în perioada efectuării stagiului profesional avocatul nu poate exercita următoarele activități:

- a) consultații și cereri cu caracter juridic;
- b) asistență și reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor publici și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice și a instituțiilor, precum și a altor persoane juridice, în condițiile legii;
- c) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină.

a)	b)	c)
----	----	----

8. Conform Statutului profesiei, în cazul în care acțiunile și scopurile clientului, deși aparent legale la începutul asistenței și/sau reprezentării juridice, se dovedesc pe parcursul acesteia ca fiind infracționale:

- a) avocatul este îndreptățit să se retragă imediat și să renunțe la asistarea și/sau reprezentarea clientului;
- b) avocatul este obligat să renunțe imediat la contractul de asistență juridică încheiat cu clientul;
- c) avocatul va oferi clientului o opinie legală onestă cu privire la consecințele de fapt și juridice ale cazului investigat, în limitele informațiilor furnizate de client.

a)	b)	c)
----	----	----

9. Exercițarea profesiei de avocat este compatibilă cu:

- a) calitatea de traducător autorizat, însă avocatul nu va putea exercita această activitate în cauza în care a fost angajat în calitate de apărător;
- b) calitatea de administrator într-o societate comercială în comandită pe acțiuni, însă cu obligația de a aduce acest fapt la cunoștința decanului baroului în care își exercită profesia;
- c) calitatea de mediator, cu excepția cazului în care este angajat cu contract individual de muncă în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de mediator sau în cadrul unei organizații neguvernamentale.

a)	b)	c)
----	----	----

10. Avocatul pensionar care continuă exercitarea profesiei sau este menținut în profesie:

- a) trebuie să prezinte anual, pentru înscrierea în tabloul avocaților cu drept de exercițiu profesional, un aviz medical privind exclusiv menținerea capacității sale psihice necesare exercitării profesiei de avocat;
- b) este obligat să contribuie la constituirea fondului sistemului propriu de asigurări sociale;
- c) nu mai are obligația de a contribui la fondul de pensii din cadrul Casei de Asigurări a Avocaților, întrucât a îndeplinit condițiile de pensionare pentru limită de vârstă.

a)	b)	c)
----	----	----

11. În fapt, inculpatul (X) se deplasa spre locul de muncă și, la un moment dat, a observat că un tânăr din cartier (Y), pe care îl cunoștea relativ bine, îl lovea cu pumnii și picioarele pe un alt tânăr, aflat în stare avansată de ebrietate. Când X a ajuns în dreptul celor doi, i s-a adresat lui Y prin cuvintele: „lovește-l”, „omoară-l”. Ulterior, Y a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală. Arătați dacă fapta lui X constituie:

- a) instigare la infracțiunea de vătămare corporală;
- b) complicitate la infracțiunea de vătămare corporală;
- c) coautorat la infracțiunea de vătămare corporală.

a)	☐ b)	c)
----	-----------------------------	----

12. În fapt, inculpatul a sustras din fața unei case un covor care se afla pe sârmă. Plecând cu acesta de la fața locului, a fost oprit de un polițist care i-a cerut actul de identitate și l-a întrebat despre proveniența covorului. Cu acest prilej, inculpatul l-a lovit cu pumnii și a încercat să fugă, dar a fost prins. În raport de cele prezentate, inculpatul va răspunde pentru:

- a) infracțiunea de tâlhărie și infracțiunea de ultraj, aflate în concurs;
- b) infracțiunea de tâlhărie prevăzută în art. 211 alin. (1) C. pen.;
- c) infracțiunea de furt prevăzută în art. 208 alin. (1) C. pen.

a)	b)	c)
----	----	----

13. În fapt, inculpatul (X) a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de omor, reținându-se că, fiind atacat cu un topor de către un iresponsabil (Y), inculpatul nu s-a retras din calea acestuia, deși putea să o facă, având în vedere că se afla lângă poarta casei sale, pe care dacă ar fi închis-o ar fi împiedicat continuarea agresiunii. Luând în considerare faptul că X nu-l cunoștea pe agresorul iresponsabil, în cauză:

- a) se va reține legitimă apărare, deoarece persoana atacată nu este obligată să găsească o altă posibilitate de apărare;
- b) fapta inculpatului este comisă în condițiile legitimei apărări, aflată în conexitate cu eroarea de fapt;
- c) fapta inculpatului este comisă în stare de necesitate.

a)	b)	c)
----	----	----

- 14.** În fapt, inculpatul (X), fiind angajat în cadrul unei instituții publice, a fost determinat de șeful său direct (Y) să falsifice din punct de vedere intelectual un înscris oficial. Pentru a-l determina, Y i-a amintit lui X că el l-a angajat și că una dintre condițiile pentru ocuparea postului nu era îndeplinită, respectiv lipsa antecedentelor penale, deoarece X fusese condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare. În aceste condiții, fapta lui X:

- a) nu constituie infracțiune, deoarece a fost constrâns moral;
- b) nu constituie infracțiune, deoarece nu putea sesiza organele competente;
- c) constituie infracțiune, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile constrângerii morale.

a)	b)	c)
----	----	----

- 15.** În fapt, condamnatul (X) a formulat cerere de reabilitare, care a fost respinsă ca prematură de prima instanță. Instanța a reținut că, la data introducerii cererii, respectiv 11 septembrie 2003, termenul de reabilitare nu era împlinit. Din actele dosarului rezultă că prin două hotărâri petiționarul a fost condamnat la 6 ani și 6 luni, respectiv la un an închisoare. Pedepsa de 6 ani și 6 luni închisoare se consideră executată la 14 aprilie 1997. Recurentul a început executarea la 17 octombrie 1990 și a fost liberat condiționat la 22 iulie 1993, durata pedepsei împlinindu-se, așa cum s-a arătat, la 14 aprilie 1997. În ce privește pedeapsa de un an închisoare, executarea acesteia a început la 18 ianuarie 1995, iar durata ei s-a împlinit la 17 ianuarie 1996, recurentul beneficiind de liberare condiționată la 27 decembrie 1995. Față de cele de mai sus, în cauză:

- a) hotărârea este legală, deoarece termenul de reabilitare nu era împlinit;
- b) hotărârea este nelegală, întrucât termenul curge de la data ultimei condamnări;
- c) la expirarea termenului de încercare operează reabilitarea de drept, deoarece condamnatul a fost liberat condiționat.

a)	b)	c)
----	----	----

- 16.** În fapt, tribunalul l-a condamnat pe inculpat (X) pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală prevăzută în art. 181 C. pen., prin schimbarea încadrării juridice a faptei din tentativă la infracțiunea de omor. Din raportul de expertiză medico-legală rezultă că partea vătămată (Y) a suferit o fractură a antebrațului stâng produsă prin lovire cu corp contondent, pentru vindecarea căreia a avut nevoie de îngrijiri medicale timp de 80-90 de zile. În cauză, fapta lui X realizează conținutul infracțiunii de:

- a) tentativă la infracțiunea de omor;
- b) vătămare corporală gravă;
- c) vătămare corporală.

a)	b)	c)
----	----	----

- 17.** În fapt, s-a reținut că inculpatul (X), pătrunzând în domiciliul părții vătămate (Y), pentru a comite un furt și fiind surprins de aceasta, a trântit-o la pământ și, după ce a lovit-o de mai multe ori, când ea s-a ridicat, a împins-o mai întâi până la ușa de acces în subsol și apoi pe scară, asigurând ușa cu forăbăurul aflat pe tocul ușii. După aceea, a revenit în locuință, de unde și-a însușit mai multe bunuri. După comiterea tâlhăriei, victima a reușit să iasă din subsolul imobilului prin forțarea ușii de acces, pe care a spart-o cu o bucată de lemn. Aceste fapte au fost caracterizate atât de primă instanță, cât și de instanța de apel – care a respins apelul declarat de inculpat – ca tâlhărie [art. 211 alin. (2) C. pen.] și lipsire de libertate în mod ilegal (art. 189 C. pen.). Față de această situație de fapt, instanța de recurs va:

- a) admite recursul, deoarece în cauză nu poate fi reținută, alături de infracțiunea de tâlhărie, și

- infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal;
- b) admite recursul și va schimba încadrarea juridică din lipsire de libertate în tentativă la această infracțiune;
- c) respinge recursul, deoarece împrejurarea că partea vătămată a reușit să iasă din subsolul imobilului prin forțarea ușii de acces este fără relevanță pentru existența infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.

a)	b)	c)
----	----	----

- 18.** În fapt, inculpații X și Y au sustras păsări de la domiciliile unor persoane, pe care imediat după aceea le-au dus la locuința inculpatei Z, căreia i-au spus că sunt furate, iar aceasta le-a dat pentru ele sume modice de bani. Cu același prilej inculpații i-au spus inculpatei Z că în viitor vor sustrage și alte păsări, pe care i le vor vinde acesteia. Ulterior, la câteva zile, inculpații au sustras alte păsări, pe care le-au vândut inculpatei. Având în vedere dispozițiile art. 41, art. 221 și art. 208-209 C. pen., inculpata va răspunde penal pentru:

- a) o infracțiune de tăinuire, săvârșită în mod continuat;
- b) o infracțiune de tăinuire și complicitate la infracțiunea de furt;
- c) complicitate la infracțiunea de furt, comisă în mod continuat.

a)	b)	c)
----	----	----

- 19.** În fapt, inculpatul a fost prins având asupra sa o doză de cocaină (drog de mare risc). Din probele administrate a rezultat faptul că acesta, deși nu era consumator, cumpărase doza în cauză în scopul consumării cu ocazia unei petreceri la care urma să participe. În raport de cele de mai sus, fapta inculpatului:

- a) constituie infracțiunea de trafic de droguri de mare risc;
- b) constituie infracțiunea de deținere de droguri de mare risc pentru consum propriu;
- c) nu constituie infracțiune, deoarece consumul de droguri nu este incriminat.

a)	b)	c)
----	----	----

- 20.** În fapt, inculpatul a comis o infracțiune de evaziune fiscală prevăzută de Legea nr. 241/2005, cauzând un prejudiciu de 101.000 euro, în echivalentul monedei naționale. Având în vedere faptul că, până la primul termen de judecată, inculpatul a acoperit integral prejudiciul cauzat, instanța:

- a) va aplica o pedeapsă, cu luarea în considerare a împrejurării că limitele speciale sunt reduse, potrivit legii, la jumătate;
- b) poate aplica pedeapsa amenzii;
- c) va aplica o amendă administrativă, care se înscrie în cazierul judiciar.

a)	b)	c)
----	----	----

21. În cauzele penale, persoana vătămată:

- a) poate fi ascultată ca martor, indiferent de poziția sa în proces;
- b) poate fi ascultată ca martor dacă nu este constituită parte civilă sau parte vătămată în cauza respectivă;
- c) nu poate fi ascultată ca martor, deoarece are interes în soluționarea cauzei;

a)	b)	c)
----	----	----

22. Termenul de apel pentru inculpatul care a lipsit atât la dezbateri cât și la pronunțare, dar a fost reprezentat de avocat, curge de la:

- a) comunicare;
- b) pronunțare;
- c) pronunțare, indiferent dacă a fost sau nu reprezentat de avocat;

a)	b)	c)
----	----	----

23. Competența de a soluționa plângerea formulată împotriva măsurilor asigurătorii luate în procesul penal, revine:

- a) în toate cazurile, instanței de judecată;
- b) competența este alternativă, procuror sau instanța de judecată, în funcție de interesul celui care introduce plângerea;
- c) procuror în faza urmăririi penale și instanța de judecată în cursul judecății.

a)	b)	c)
----	----	----

24. Plângerea împotriva ordonanței de reținere dispusă de organul de cercetare penală este de competența:

- a) procurorului care supraveghează cercetarea penală;
- b) prim-procurorul parchetului;
- c) instanței competente să judece cauza în primă instanță.

a)	b)	c)
----	----	----

25. Reținerea ca măsură preventivă:

- a) durează 24 de ore și poate fi prelungită;
- b) nu poate fi prelungită în nici o situație;
- c) poate fi prelungită doar în cazul minorilor.

a)	b)	c)
----	----	----

26. Termenul de introducere a plângerii prealabile este de:

- a) 60 de zile și curge de la data la care s-a cunoscut identitatea făptuitorului;
- b) 2 luni și curge din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul;
- c) 2 luni și curge de la data săvârșirii infracțiunii.

a)	b)	c)
----	----	----

27. Măsurile de ocrotire în procesul penal se dispun numai în cazul:

- a) reținerii învinuitului;
- b) arestării preventive a învinuitului sau inculpatului;
- c) reținerii sau arestării preventive a învinuitului sau inculpatului.

a)	b)	c)
----	----	----

28. Referatul de evaluare în cauzele cu inculpați minori se dispun de către:

- a) procuror sau instanța de judecată;
- b) numai de către procuror;
- c) numai de către instanța de judecată.

a)	b)	c)
----	----	----

29. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei penale se poate schimba:

- a) până la începerea dezbaterilor;
- b) până la începerea cercetării judecătorești;
- c) până la citirea actului de sesizare.

a)	b)	c)
----	----	----

30. Recursul este suspensiv de executare:

- a) numai în ceea ce privește latura penală;
- b) atât în ceea ce privește latura penală, cât și latura civilă, afară de cazul când legea dispune altfel;
- c) instanța investită cu soluționarea recursului, hotărăște cu privire la aplicarea efectului suspensiv.

a)	b)	c)
----	----	----

31. Ziaristul C afirma într-un articol că judecătoria A este coruptă încă de pe vremea când lucra ca și consilier juridic la un Consiliu Local. În această funcție, A semnase cu societatea B un contract de concesiune pentru un serviciu public de ridicare a mașinilor parcate ilegal, contract ce încălca legile în vigoare pentru că acel serviciu fusese anterior atribuit, în urma unei licitații publice, unei alte societăți comerciale. În urma plângerii penale a lui A, ziaristul C este condamnat definitiv la o pedeapsă de 3 luni de închisoare cu executare. Condamnarea lui C:

- a) încalcă libertatea de exprimare a acestuia pentru că sancțiunea cu închisoarea este disproporționată, închisoarea neputând fi aplicată în cazul infracțiunilor de presă decât în circumstanțe excepționale (care nu sunt întrunite în speță);
- b) nu încalcă libertatea de exprimare deoarece ziaristul nu indicase o bază factuală suficientă a afirmațiilor sale deși potrivit jurisprudenței CEDO avea această obligație;
- c) nu încalcă libertatea de exprimare pentru că pedeapsa de 3 luni închisoare nu era suficient de gravă;

a)	b)	c)
----	----	----

32. În 2004, F., în calitate de fost proprietar al unei case naționalizate în 1950, introduce împotriva chiriașului cumpărător o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală și că titlul său de proprietate avea prioritate față de contractul de vânzare cumpărare al chiriașului cumpărător. Acțiunea sa este respinsă ca inadmisibilă pe motivul că a fost introdusă după apariția legii 10/2001; instanțele au considerat că F. ar fi trebuit să urmeze procedura prevăzută de această lege

specială și nu mai avea deschisă calea generală a acțiunii în revendicare. Această soluție:

- a) nu încalcă accesul la justiție întrucât F. și-ar fi recuperat cu siguranță imobilul dacă urma procedura prevăzută de legea 10/2001;
- b) încalcă accesul la justiție deoarece mecanismul prevăzut de legea 10/2001 nu era unul eficient astfel încât calea specială nu putea înlocui cu succes calea generală a revendicării;
- c) nu încalcă accesul la justiție al lui F. deoarece aceasta a putut sesiza instanțele cu cererea sa.

a)	b)	c)
----	----	----

- 33.** În 1998, S., în calitate de fost proprietar al unei case naționalizate în 1950, introduce împotriva statului o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală. În timp ce procesul se afla pe rol, statul vinde imobilul chiriașului în baza legii 112/1995. Chiriașul cumpărător intervine în proces iar S. își completează cererea de chemare în judecată solicitând și anularea contractului de vânzare cumpărare. După intrarea în vigoare a legii 10/2001, instanțele constată că naționalizarea imobilului în 1950 fusese într-adevăr ilegală, dar resping acțiunea lui S: ele consideră că chiriașul fusese de bună-credință, ceea ce însemna că vânzarea-cumpărarea nu era nulă, iar în revendicare dau prioritate contractului încheiat cu bună credință considerându-l preferabil titlului fostului proprietar. Această soluție:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui S., întrucât S. nu avea nici un bun de vreme ce acțiunea sa a fost respinsă de instanțe;
- b) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui S. deoarece și chiriașul cumpărător are un drept de proprietate care trebuie respectat căci altfel se încalcă principiul securității raporturilor juridice;
- c) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) pentru că este vorba de o privare de proprietate care, în lipsa oricărei despăgubiri, nu poate fi acceptată decât în circumstanțe excepționale (care nu sunt întrunite în speță).

a)	b)	c)
----	----	----

- 34.** În 1994, B. câștigă în contradictoriu cu statul, definitiv și irevocabil, o acțiune în revendicarea imobilului său care fusese naționalizat în 1950. Imobilul este înscris în Registrul de Transcriptiuni pe numele său; B. plătește impozite și se comportă ca proprietar al imobilului. În 1997 procurorul general introduce un recurs în anulare împotriva deciziei. Recursul este admis de Curtea Supremă de Justiție pe motivul că instanțele judecătorești își depășiseră atribuțiile judecând pe fond asemenea acțiuni deoarece ele cenzurau un act normativ (decretul de naționalizare); or, numai Parlamentul, prin legi speciale, putea reglementa soarta imobilelor respective. Soluția Curții Supreme de Justiție:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui B. deoarece acesta nu a avut, conform dreptului român, niciodată dreptul de proprietate asupra imobilului: desființarea hotărârii irevocabile în favoarea sa are loc retroactiv, considerându-se că nu a produs efecte niciodată;
- b) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui B, reprezentând o privare de proprietate pentru care acesta nu a primit nicio despăgubire;
- c) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) deoarece admiterea recursului în anulare urmărește un scop legitim – acela de a asigura separația puterilor în stat;

a)	b)	c)
----	----	----

- 35.** În august 2005, Ș. câștigă definitiv și irevocabil o acțiune prin care Consiliul Județean Dolj este obligat să îi plătească o sumă de 10 000 RON cu titlu de despăgubiri. În septembrie 2005, Ș. notifică

autoritatea punându-i în vedere să îi plătească suma datorată în baza hotărârii judecătorești în contul său, deschis la o anumită bancă. În martie 2006, Consiliul Județean răspunde la notificare arătând că nu are bani în buget pentru achitarea sumei și că Ș. trebuie să pornească executarea silită. Hotărârea rămâne neexecutată până în momentul de față. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) deoarece acesta nu mai este aplicabil, procesul încheindu-se odată cu pronunțarea hotărârii judecătorești irevocabile;
- b) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) deoarece Consiliul Județean are o justificare legitimă – lipsa banilor – iar Ș. are posibilitatea executării silite a Consiliului.
- c) Încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenție) sub aspectul neexecutării hotărârilor judecătorești pronunțate împotriva statului.

a)	b)	c)
----	----	----

- 36.** Instanța a dispus eliberare deținutului C. din arest preventiv pe 26 septembrie la ora 12 și un sfert. Încheierea a fost redactată la orele 17 00 și a fost trimisă prin fax la secretariatul penitenciarului unde era ținut C. la ora 18 00. La acel moment nu exista nicio persoană care să asigure permanenta la secretariat astfel încât faxul cu încheierea a fost găsit abia în ziua următoare. Din pricina faptului că pe 27 septembrie mai erau de eliberat alți patru deținuți, C. a fost eliberat pe 27 septembrie la ora 16 15. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la libertate al lui C. (art. 5) deoarece o oarecare întârziere în eliberarea deținuților este normală și, în cauză, nu se putea imputa autorităților lipsa preocupării privind eliberarea sa.
- b) Nu încalcă dreptul la libertate al lui C. (art. 5) deoarece intervalul de o zi nu este mare și poate fi acceptat conform standardului fixat de CEDO în jurisprudența sa;
- c) În lipsa unei justificări temeinice – printr-o raportare strictă, oră de oră a acțiunilor autorităților în vederea eliberării – intervalul din speță nu poate fi acceptat; redactarea cu întârziere a încheierii, lipsa permanenței la fax de la secretariat și existența altor co-deținuți ce trebuiau eliberați nu pot justifica prelungirea cu o zi a arestării preventive a lui C.

a)	b)	c)
----	----	----

- 37.** T. a cumpărat în baza legii 112/1995 un apartament dintr-un imobil naționalizat care avea mai multe apartamente. Fostul proprietar a introdus o acțiune în revendicare împotriva lui T. Instanțele au admis acțiunea definitiv și irevocabil considerând că titlul de proprietate al fostului proprietar prevalează, iar buna credință a lui T la momentul cumpărării fiind relevantă numai ulterior, într-o eventuală acțiune în garanția pentru evicțiune împotriva statului. Acțiunile în revendicare introduse de fostul proprietar împotriva celorlalți chiriași ce cumpăraseră restul apartamentelor din același imobil au fost respinse, instanțele luând în considerare buna credință a chiriașilor ca element hotărâtor în respingerea acțiunilor. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil al lui T. având în vedere că accesul la justiție al lui T. a fost respectat pentru că instanțele s-au pronunțat pe fondul cauzei sale;
- b) Încalcă dreptul la un proces echitabil al lui T. deoarece, în lipsa unui mecanism eficient care să unifice jurisprudența divergentă, aceasta din urmă creează o stare de incertitudine juridică ce l-a afectat pe T.;
- c) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece jurisprudența nu este sursă de drept și, ca urmare, divergențele de jurisprudență nu afectează în nici un fel procesele aflate în desfășurare.

a)	b)	c)
----	----	----

38. În 1998, V., în calitate de fost proprietar al unui teren naționalizat prin decretele nr. 218/1960 și nr. 712/1966, introduce împotriva statului o acțiune în revendicarea imobilului arătând că naționalizarea fusese ilegală. În sprijinul cererii sale, V. a susținut, între altele, că cele două decrete fuseseră considerate neconstituționale în jurisprudența constantă a Curții Supreme, neputând valida astfel un transfer de proprietate de la autorii lui V. la stat. În 2000, instanțele au respins irevocabil acțiunea considerând că statul a devenit proprietar în baza decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966 și că prevederile legilor nr. 18/1991 și nr. 213/1998 îi confirmau titlul de proprietate. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece instanțele s-au pronunțat pe fondul acțiunii după o analiză temeinică a probelor aflate la dosar;
- b) Încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui V. deoarece acesta se vede astfel lipsit de posibilitatea de a-și recupera imobilul;
- c) Încalcă dreptul la un proces echitabil deoarece instanțele nu au analizat argumentele esențiale ale lui V. privind neconstituționalitatea decretelor nr. 218/1960 și nr. 712/1966 (astfel cum considerase Curtea Supremă într-o jurisprudență constantă);

a)	b)	c)
----	----	----

39. R a cumpărat o casă naționalizată – în care locuia ca și chirias – în baza legii 112/1995. După cumpărarea imobilului, R. a fost chemat în judecată, de fostul proprietar care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului pe motivul încheierii cu rea-credință. Instanțele au respins definitiv și irevocabil acțiunea considerând că R. fusese de bună credință la încheierea contractului. După 2 ani, în 2003, procurorul general a introdus un recurs în anulare. Curtea Supremă a admis recursul în anulare, a admis acțiunea fostului proprietar și a anulat contractul de vânzare-cumpărare pe motivul că imobilul fusese naționalizat fără titlu legal – deci nu putea fi vândut în baza legii 112/1995 – iar R. nu își dovedise buna-credință. Această situație:

- a) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui R. deoarece acesta nu a avut, conform dreptului român, niciodată dreptul de proprietate asupra imobilului: desființarea contractului de vânzare-cumpărare produce efecte retroactiv, considerându-se că acesta nu a existat niciodată, astfel încât niciodată R. nu a fost proprietar;
- b) Reprezintă o priveră de proprietate care, în lipsa unei despăgubiri, încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) al lui R, în lipsa unor circumstanțe excepționale care nu există în speță;
- c) Nu încalcă dreptul la respectarea bunurilor (articolul 1 al Protocolului nr. 1) deoarece bunul a aparținut întotdeauna fostului proprietar având în vedere că naționalizarea imobilului fusese ilegală;

a)	b)	c)
----	----	----

40. Printr-o încheiere din 2 august 2009, emise în temeiul art. 148 lit. f) din CPP, prima instanță a dispus arestarea preventivă a lui P. P. era bănuț de luare de mită și de sustragere de documente. Instanța a redactat încheierea pe un formular tipizat, făcând trimitere la art. 146, 148 și 151 din CPP, și le-a completat în special cu un rezumat al faptelor de care era acuzat P., precizând că acesta se afla în situația prevăzută de art. 148 lit. f) din CPP, al cărui text l-a reprodus. Recursul lui P. a fost respins, instanța superioară constatând că faptele erau pedepsite cu peste 4 ani de închisoare, conform art. 148 lit. f) din CPP, și că, în ceea ce privește pericolul pentru ordinea publică, prima instanță luase în calcul posibilitatea ca partea interesată să se împotrivescă desfășurării anchetei și, prin urmare, aflării adevărului ceea ce încalca ordinea publică. Această situație:

- a) Încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece instanțele naționale nu au indicat în

concret în ce anume consta, în circumstanțele specifice ale cauzei, pericolul concret pentru ordinea publică în sensul articolului 148 lit. f) CPP, mulțumindu-se să facă trimitere la articolele de lege aplicabile;

- b) Nu încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece instanțele naționale au indicat în mod corect că împotrivirea persoanei la desfășurarea anchetei reprezintă un caz grav de încălcare a ordinii publice;
- c) Nu încalcă dreptul la libertate al persoanei (art. 5 § 1) deoarece, având în vedere natura și gravitatea infracțiunilor de care V. era acuzat, instanțele naționale au considerat în mod temeinic că exista un risc substanțial de încălcare a ordinii publice prin faptul că P. putea să se opună desfășurării anchetei.

a)	b)	c)
----	----	----

41. Constituie vicii de consimțământ la căsătorie:

- a) eroarea asupra identității civile a celuilalt soț;
- b) dacă viitorul soț a fost indus în eroare, prin mijloace viclene, de către celălalt soț cu privire la starea sa materială;
- c) dacă viitorul soț a fost indus în eroare, prin mijloace viclene, de către celălalt soț cu privire la starea sa de sănătate.

a)	b)	c)
----	----	----

42. Opoziția la căsătorie se poate realiza:

- a) numai de către o persoană care este ținută să justifice existența unui interes;
- b) de către delegatul de stare civilă, numai în scris, când constată că există cauze care duc la oprirea căsătoriei;
- c) numai de către rudele unuia dintre soți, în formă scrisă.

a)	b)	c)
----	----	----

43. Soții pot încheia între ei următoarele categorii de acte juridice cu privire la bunurile comune și/sau cele proprii:

- a) donații din bunurile proprii care sunt irevocabile;
- b) se poate face o împărțală de ascendent privind bunurile comune în forma donației, conjunctivă, în folosul copiilor minori comuni;
- c) se poate face o împărțală de ascendent testamentară, conjunctivă.

a)	b)	c)
----	----	----

44. Sunt considerate a fi bunuri comune:

- a) bunurile de lux (care au o valoare deosebit de mare, disproporționată față de veniturile soților și de nivelul lor de trai) folosite exclusiv de către unul dintre soți;
- b) premiul obținut de unul dintre soți în urma activității de creație;
- c) dacă soții au dobândit împreună un bun înainte de încheierea căsătoriei.

a)	b)	c)
----	----	----

45. În cazul în care un soț ridică o construcție, cu mijloace care sunt în parte bunuri comune și în parte bunuri proprii, pe terenul bun comun al ambilor soți, cu consimțământul celuilalt soț:

- a) construcția devine bun comun al ambilor soți, iar terenul rămâne bun comun;
- b) construcția devine, în mod corespunzător, bun comun și bun propriu, iar terenul devine și el bun comun și bun propriu;
- c) construcția devine, în mod corespunzător, bun comun și bun propriu, iar terenul rămâne bun comun.

a)	b)	c)
----	----	----

46. Împărțirea bunurilor comune ale soților presupune:

- a) se poate face atât pe cale convențională cât și pe cale judecătorească, numai dacă există motive temeinice;
- b) valoarea bunurilor comune este stabilită la data cererii de partaj sau la cererea părților, la data achiziționării bunurilor;
- c) împărțirea privește numai bunurile comune prezente ale soților, nu și pe cele viitoare.

a)	b)	c)
----	----	----

47. Stabilirea culpei unuia dintre soți în procesul de divorț presupune:

- a) soțul care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei va putea primi întreținere din partea celuilalt soț pe o perioadă de 3 ani de la pronunțarea divorțului;
- b) soțului din a cărui vină s-a desfășurat căsătoria nu i se va putea încredința, în niciun caz, minorul spre creștere și educare;
- c) soțului din a cărui vină s-a desfășurat căsătoria i se poate încredința, în anumite situații, copilul minor.

a)	b)	c)
----	----	----

48. Se consideră a nu fi un impediment la adopție:

- a) adopția a doi foști soți de către aceeași familie sau persoană;
- b) adopția unui copil de către soț și soție care se realizează simultan sau succesiv;
- c) lipsa confirmării cererii de adopție de către Comitetul Român pentru Adopții.

a)	b)	c)
----	----	----

49. Obligația legală de întreținere se menține în următoarele situații:

- a) chiar dacă persoana primește o pensie de invaliditate;
- b) în situația în care persoana este aptă de muncă, dar nu muncește (fără a fi șomer);
- c) soțul care a întreținut copilul celuilalt soț poate cere întreținere de la acesta din urmă, numai dacă i-a acordat întreținere pe timp de cel puțin 3 ani.

a)	b)	c)
----	----	----

50. Părintele divorțat căruia nu i s-a încredințat copilul continuă să aibă următoarele drepturi și obligații față de minor:

- a) are exercițiul dreptului de a lua măsuri disciplinare împotriva minorului;
- b) exercită împreună cu părintele căruia i s-a încredințat minorul drepturile și îndatoririle cu privire la bunurile acestuia;
- c) are dreptul de a consimți la adopția copilului.

a)	b)	c)
----	----	----